ÖREIGAR ALLRA LANDA SAMEINIZT

LANDSBÓKASAFN
316073
ÍSLANDS

LIFI MARXISMINN-LENÍNISMINN-HUGSUN MAÓS TSE TUNGS!

Stéttabaráttan

MÁLGAGN KOMMÚNISTASAMTAKANNA MARXISTANNA - LENÍNISTANNA 1.tbl.3.árg.1974

VERÐ: 30 kr.

SAMNINGAMAKK ASÍ OG VSÍ ERU SVIKASAMNINGAR

Hin dýpkandi heimskreppa hins deyjandi auðvalds og skerping stéttaaðstæðna um heim allan, birtist hér á Íslandi sem hvati enn hertari kverkataks auðmagnsins á launavinnunni: Borgarastéttin sameinar krafta sína fyrir herferð sína til að pressa laun öreiganna niður í og niður fyrir algjört lífslágmarksafkomu þeirra.

Allir fulltrúar borgarastéttarinnar eru sammála um launalækkunarárásirnar á hendur verkafólki og þyrfti engan að undra það. VSÍ-ASÍ, ríkisstjórn "alþýðunnar" og stofnanir borgaralega ríkisvaldsins stilla nú áróður og skipulag sitt í sama takt og herlúðrarnir eru þeyttir gegn verkalýðsstéttinni. Kenningunni um að "kakan" þoli ekki stærri sneiðar er dreift út: "Það er búið að skipta kökunni" segir Jón H. Bergs form. VSÍ í Vísi 11. des. s.l. Fjármálaráðherra ríkisstjórnarinnar undirbýr launalækkunina með orðunum: "...á almenna markaðinum eru meiri möguleikar til að drýgja tekjur sínar með yfirvinnu." (Undirstr. mín) Stofnanir ríkisvaldsins, sem sósíaldemókratarnir í stjórninni voru leiðandi í að koma á fót, reikna og reikna og engan skyldi undra niðurstöðuna: "Allir útreikningar Hagrannsóknardeildar Framkvæmdastofnunarinnar.. sýna, að ekki virðist neitt rúm fyrir kjarabætur í formi kauphækkana." (Vísir, 5. des. s.l.). Þannig beinast öll spjót borgarastéttarinnar í sömu átt: að hertu arðráni á öreigunum, verkalýðnum í framleiðslunni.

Kaup-"kröfur" verkalýðsfélaganna hljóða ekki upp á hærra en 35 þús. kr. lágmarkskaup á mánuði og eru öll aðildarfélög ASÍ ásamt ASN (Alþýðusambandi Norðurlands) með þessa kröfu. Jafnvel hörðustu umbótasinnarnir á Siglufirði og Raufarhöfn hafa algjörlega þagnað og frá þeim kemur ekkert annað en það sem "stóru karlarnir" í samsteypum verkalýðsfélaganna koma með. Miðstýring verklýðsfélagabáknsins lætur vel í höndum borgarastéttarinnar til að framkvæma stéttarhagsmuni sína. Og við hliðina á kaupkröfunni koma síðan alls slags loftfimleikar með skatta, vinnutíma o.fl. Á þær töfraformúlur á verkalýðurinn síðan að horfa til að beina huganum frá bráðnauðsynlegustu lífshagsmunum sínum á meðan auðvaldið þynnir launaumslög verkalýðsins sem mest. Og sami darraðardansinn, sem hefur endurtekið sig með vissu millibili undanfarin ár, hefst að nýju: verkalýðsforystan grætur í kór með atvinnurekendum um velferð þjóðarinnar, kaupkröfurnar eru lækkaðar

framhald á bls. 3

ALÞÝÐUSAMBANDIÐ LÆKKAR KRÖFURNAR

Býzt við tilboði frá atvinnurekendum í dag

Alþýðusambandið lækkaði kröfur sínar í gær og kom til móts við tilboð vinnuveitenda að nokkru. Gert er ráð fyrir nýju gagntilboði frá Vinnuveitendasambandinu á fundi, sem boðaður hefur verið klukkan fjögur í dag. Alþýðusambandið hefur ekkert tekið undir kröfur um endurskoðun vísitölugrundvallarins. —ÓG

Sjónleikurinn í fullum gangi. Hið sama endurtekur sig við alla samninga ASÍ-VSÍ. ASÍ gefur loforð í upphafi og eftir "langa og stranga baráttu" fæst " besta mögulega niðurstaðan út frá þensluþoli atvinnuveganna". Launalækkunina á að framkvæma, hvað sem það kostar.

KOSNINGAR Í EININGU Á AKUREYRI: KOSIÐ TVO UM BORGARALEGA VERKALÝÐSFORINGJA

Kosningarnar í Verkalýðsfélaginu Einingu á Akureyri, helgina 19.-20. janúar vöktu töluverða athygli af hálfu borgarapressunnar.

Ástæðan var sú, að þar áttust við fulltrúar Alþýðubandalagsins og fulltrúar Hannibalista, arftakar Björns Jónssonar.

Jón Ásgeirsson, Alþýðubandalagsmaður, hefur virst skeleggur "baráttumaður" fyrir bættum kjörum verkafólks. Hann hefur, ásamt fleiri forystumönnum verkalýðsfélaganna á Norðurlandi sett fram kröfur, sem hafa gengið "lengra" en kröfur ASÍ-forystunnar fyrir sunnan - einnig hefur hann barist fyrir því, að samningamálin "færu ekki öll suður."

Hin "róttæka umbótastefna" hans hefur ekki hlotið mikinn hljómgrunn hjá verkafólkinu - af tæplega 1800 félögum Einingar greiddu aðeins um 260 honum atkvæði sitt. Jón Helgason,

framhald á bls. 2

1. ráðstefna KSML SIGUR FYRIR KOMMÚNISMANN Á ÍSLANDI

27. - 30. desember s.l. var 1. ráðstefna KSML haldin í Reykjavík. Ráðstefnuna sóttu fulltrúar samtakanna frá Reykjavík, auk fulltrúa frá Akureyri. Einnig tóku nokkrir af stuðningsmönnum samtakanna þátt í umræðunum síðasta dag ráðstefnunnar og voru viðstaddir skemmtanahald eftir umræðurnar. Á dagsskrá var m.a. leikþáttur og byltingarsinnuð hljómlist. Að skemmtuninni lokinni, sleit formaður miðstjórnar KSML 1. ráðstefnunni og dró saman helstu niðurstöður hennar og árangur í lokaræðunni. Einkennandi fyrir ráðstefnuna var hin byltingarsinnaða eining, sem ríkti, málin sem lágu fyrir ráðstefnunni voru leyst með fræðilegum umræðum fulltrúanna sem að þeim loknum voru dregin saman í ályktanir, sem lagðar voru fram til samþykktar. Samþykktir og niðurstöður 1. ráðstefnunnar munu verða gefnar út innan skamms í sérstökum bæklingi.

Helstu viðfangsefni 1. ráðstefnu KSML voru uppgjör við hægrihentistefnuna, sem Arthúr Ólafsson var fulltrúi fyrir og miðaði að því að sætta hina kommúnísku pólitík KSML við hentistefnukenningar Alþýðubandalagsforystunnar og Fylkingarinnar. Ráðstefnan byggði á þeirri skilgreiningu samtakanna, að Ísland væri heimsvaldaland og setti þessa afstöðu gegn rangri skilgreiningu allra handa hentistefnumanna, allt frá AB til A.Ó. & co., að Ísland væri háð auðvaldsland. Ennfremur samþykkti 1. ráðstefnan ályktanir í þjóðernismálinu, afstöðunni til Atlanshafsbandalagsins og til landhelgismálsins, afstöðunni til ríkisvaldsins og hins borgaralega flokkakerfis á Íslandi, ásamt afstöðunni til auðvaldskreppunnar í auðvaldsþjóðfélaginu. 1. ráðstefnan valdi deildarstjórn fyrir Reykjavíkurdeild samtakanna og samþykkti stofnun útgáfufyrirtækis KSML: LENÍN-STALÍN FORLAGSINS.

Um niðurstöður 1. ráðstefnunnar varðandi baráttuna gegn hægriandstöðunni innan samtakanna, er fjallað ítarlegar í leiðara þessa blaðs.

En baráttunni gegn hægrihentistefnunni er ekki enn lokið, henni verður að halda áfram og sérstaklega verður að þróa afstöðu samtakanna til þeirra deilumála sem fyrir hendi eru áfram, sem lið í byltingarsinnaðri stéttaskilgreiningu á íslenska auðvaldsþjóðfélaginu. Þessa baráttu verður að heyja undir vígorðum 1. ráðstefnunnar:

NIÐUR MEÐ HÆGRIHENTISTEFNUNA.

LIFI BARÁTTAN FYRIR KOMMÚNÍSKUM BYLTINGARFLOKKI.

„Málgagn sósíalisma" RÆÐST Á SÓSÍALISKU RÍKIN Þjóðviljinn gengur erinda sósíalheimsvaldastefnunnar

Yfirlýsingar Þjóðviljans um að hann sé málgagn sósíalisma hafa alltaf hljómað falskt í eyrum stéttvísra verkamanna. Þjóðviljinn var stofnaður þegar hentistefnumennirnir undir forystu Einars Olgeirssonar og Brynjólfs Bjarnasonar höfðu náð undirtökunum í Kommúnistaflokknum. Blaðið hefur því alltaf verið málgagn smáborgarastéttarinnar og borgarastéttarinnar - en aldrei öreigastéttarinnar! Sjálf þróunarsaga sósíalísku hreyfingarinnar á Íslandi sannar þetta ótvírætt. Til að "halda uppi merkinu" og þjóna auðvaldinu sem best hefur Þjóðviljinn nú nýlega birt greinar sem eru beinar árásir á sósíalísku ríkin í dag. Greinar þessar má skoða sem beint framhald þeirra árása, sem blaðið hefur gert á Stalín og aðra kommúnista, sem verið hafa í fararbroddi í baráttunni gegn endurskoðunarstefnunni, sem einmitt Þjóðviljinn er sannur fulltrúi fyrir.

Í tilefni af áttræðisafmæli Maós Tsetungs birti blaðið heila opnu sem var fengin úr "íhaldssamasta blaði Evrópu" eins og Þjóðviljinn lýsti stoltur yfir. Það er vel við hæfi að hið "sósíalíska málgagn" skuli minnast dagsins með beinni árás á leiðtoga höfuðvígis sósíalismans í heiminum í dag! Það er enn ein sönnun þess fyrir stéttvíst verkafólk, að Þjóðviljinn er í engum tengslum við frelsisbaráttu verkalýðsins og kúgaðrar alþýðu, þrátt fyrir "alla sína róttækni" - það er aðeins "tækni" blaðsins til þess að gegna hlutverki sínu fyrir auðvaldið betur!

9. janúar s.l. birtist svo grein um Albaníu, "smáríki á Balkanskaga" (tilv. í Þjóðv.). Í þeirri grein eru samansafnaðar lygar um eina sósíalíska landið í Evrópu - eina landið í í álfunni þar sem verkalýðurinn fer völd!

BARÁTTAN GEGN TRÚARBRÖGÐUM

Tilefni greinarinnar er baráttan gegn trúarbrögðum í Albaníu, en þar hefur kirkjan leikið mikilvægt hlutverk í gagnbyltingarbaráttu hinnar föllnu borgarastéttar, sem svífst einskis í tilraunum sínum til að endurheimta glötuð völd sín.

Í Shkodra, í norðurhluta landsins, hefur verið komið upp safni sem fjallar um baráttuna gegn trúnni og ofurvaldi klerkanna. Þar gefur að líta myndir sem sýna vopnabúr afturhaldsins sem afhjúpuð voru í mörgum kirkjum; einnig eru sýnd vopn sem gerð voru upptæk hjá hinum herskáu prestum sem "í guðs nafni" unnu að gagnbyltingunni af miklum móð.

Trúboð og opinber guðadýrkun hefur verið bönnuð í Albaníu frá árinu 1967, og hefur kirkjum og bænahúsum verið breytt í hagnýtar byggingar. Sem dæmi má nefna, að stórum kirkjum hefur verið breytt í æskulýðshús og menningarmiðstöðvar eftir að öllu prjáli og dinglumdangli trúarbragðabábiljunnar hefur verið komið fyrir á ruslahaug sögunnar (komið fyrir á söfnum).

Hjáguðadýrkun heldur enn velli í Albaníu

þrátt fyrir opinbert bann við tilbeiðslu á öllum öðrum en þeim eina sem endurleysir menn í þessu lífi, Enver Hoxha flokksleiðtoga

Fáum löndum mun um þessar mundir vera stjórnað með meiri skírskotun til trúarlegs trausts almennings á leiðtoga sínum en Albaníu, smáríki á Balkanskaga. Fólki er innrætt, að Hann sé Algóður, Alvitur og Almáttugur — treystið Honum! Af eðlilegum ástæðum vill hinn guðumlíki leiðtogi ekki hafa neina samkeppni af hálfu hjáguða, og því bannaði hann öll (önnur) trúarbrögð fyrir ...

Í grein Þjóðviljans er boðið uppá lygasöguna um prestinn "sem var skotinn fyrir að skíra barn". Í Þjóðviljanum hljóðar hún svona: "Í vor leið þurfti til dæmis að taka fyrrverandi prest af lífi fyrir að skíra barn sem komið var með til hans á laun í fangabúðirnar."

Þessi prestur, sem vissulega var tekinn af lífi, hefur allt frá því að landið var frelsað undan oki fasismans, stöðugt starfað að því að "frelsa" landið á ný og koma því aftur undir hæl auðvaldsins. Hefur hann oftar en einu sinni verið tekinn fastur fyrir gagnbyltingarstarf, en honum var sleppt aftur undir eftirliti. En hann var sjaldan búinn að dvelja lengi utan múranna þegar hann tók aftur til við fyrri iðju sína. Síðast var hann staðinn að verki við njósnir í þágu júgóslavensku Tító-klíkunnar og rann hann þá sitt skeið á enda og var tekinn af lífi.

Sagan um barnið sem hann á að hafa skírt á laun er tilbúningur, upprunninn í Vatíkaninu, sem daglega eys yfir Albaníu áróðri í gegnum útvarp.

ÁRÁS Á ENVER HOXHA - LEIÐTOGANN Í FRELSISSTRÍÐI ALÞÝÐUNNAR

Í grein Þjóðviljans eru fleiri lygar sem ekki er rúm til að elta uppi hér. En lýsing blaðsins á Enver Hoxha, leiðtoga sósíalísku byltingarinnar í

framhald á bls. 3

Hundaslagurinn um herinn

Mikil hitasótt hefur nú gripið um sig meðal borgarastéttarinnar vegna "varnarmálanna" svokölluðu. Nokkrir opinberir afturhaldsseggir hafa lagt land undir fót í nafni hins "þögla meirihluta" (samanber Mbl. 20.1. '74) og hyggjast leita uppi hinn sanna þjóðarvilja.

"Eins og þér sáið, þannig munuð þér upp skera" - þetta er mottó hreyfingarinnar, nú skal hirða uppskeruna af margra ára andsósíalískum áróðri borgarablaðanna. Sem dæmi um hversu djúpt þessi áróður hefur grafist í þær einföldu sálir, sem móttekið hafa boðskapinn, er kelling ein sem var beðin um að undirrita beiðnina um framhaldandi veru hersins. Kellingin, sem er góð og gegn íhaldskelling, lýsti því yfir, að hún væri nú ekki svo vitlaus að skrifa nafn sitt á þennan lista - því það væri auðvitað það fyrsta sem Rússarnir gerðu, þegar þeir loksins kæmu (samkv. loforði Moggans) að útvega sér listana og skjóta alla þá sem hefðu verið svo óforsjálir að skrá nafn sitt. Áróðurinn hefur rist sálirnar svo djúpt, að á endanum þorir líklega enginn að kjósa Sjálfstæðisflokkinn þar sem það sé stórhættulegt að vera bendlaður við þann flokk!

"VIÐ ERUM HINIR SÖNNU ÞJÓÐERNISSINNAR."

Upphlaup "landvarnar"lýðsins hefur haft þær afleiðingar, að málgagn "þjóðarviljans" - Þjóðviljinn - hefur rekið upp öskur og stimplað allt heila athæfið óíslenskt!

"Slíkir menn hafa ekki verið fúsir til þess að gefa sig fram til þessa, sem ekki er von og varla láandi með tilliti til þeirrar sögu Íslendinga - ef nota má orðið "Íslendingur" um slíka menn - sem framtíðin á eftir að skrifa. Útburðurinn er greinilega.....uppvakinn af áróðri óþjóðlegasta blaðsnepils í heimi." (TILV. Í ÞJÓÐVILJANN)

Á sama hátt og í öllum öðrum málum setur Alþýðubandalagið hagsmuni "þjóðarinnar" ofar hagsmunum verkalýðsins í þessum hundaslag um herstöðina á Miðnesheiði. "Við erum hinir sönnu þjóðernissinnar" öskrar forysta Alþýðubandalagsins og slær sér á brjóst. Og víst er það, að þjóðrembingurinn situr í öndvegi hjá þeim. Milli alþjóðahyggju verkalýðsins og þjóðrembings Alþýðubandalagsins er hyldjúp gjá, sem aldrei verður brúuð!

Um afstöðu KSML til herstöðvarinnar mál lesa í leiðara þessa blaðs. hh

ÖREIGAR ALLRA LANDA SAMEINIST! LIFI MARXISMINN-LENINISMINN-HUGSUN MAOS TSE TUNGS!

Stéttabaráttan

STÉTTABARÁTTAN 1. tbl. 3. árg.
31. janúar 1974.
Útgefandi:Kommúnistasamtökin m-l
Pósthólf 1357 Rvk.
Ritstj.og ábm.:Hjálmtýr Heiðdal.

LEIÐARI

NIÐUR MEÐ HÆGRI HENTI-STEFNUNA – LIFI BARÁTTAN FYRIR KOMMÚNISKUM BYLTINGARFLOKKI

Höfuðorsökin fyrir úrkynjun kommúnistaflokkanna í Evrópu á 4. og 5. áratugnum var hægri hentistefnan. Þannig var þessu einnig varið á Íslandi. Það er því mjög skiljanlegt, að KSML hafi hlotið fræðilegar hugmyndir hægri hentistefnunnar í arf og að innan samtakanna hafi fundist fulltrúar fyrir þessar hægri hugmyndir, þegar frá upphafi.

Allt frá þeirri stundu, þegar fræðikenning marxismans var endurvakin í byltingarsinnuðu námsstarfi KSML, komust samtökin óhjákvæmilega í ósættanlega mótsetningu við fræðilegar niðurstöður og pólitíska stefnu hægri hentistefnunnar á Íslandi og þetta átti jafnt við um samtök og flokka eins og AB, SR og Fylkinguna sem einstaka félaga innan KSML, sem voru fulltrúar fyrir hægrihugmyndirnar. Þessir félagar, sem voru leiðandi framan af sökum forskots í þekkingu á hinni almennu fræðikenningu marxismans-lenínismans, voru reiðubúnir að leggja fram skilgreininguna, að höfuðmóthverfan á Íslandi væri stétt gegn stétt - að borgarastéttin væri höfuðóvinur verkalýðsins á Íslandi - svo lengi sem þessi skilgreining væri ekki gerð að leiðarljósi í öllu byltingarstarfi við hlutlægar aðstæður íslenskrar stéttabaráttu. M.ö.o. þeir gátu viðurkennt þessa almennu niðurstöðu, svo lengi sem byltingarinntak marxismans-lenínismans var ekki tengt hlutlægum baráttuskilyrðum á Íslandi. Þessir menn vilja svipta marxismannlenínismann byltingarsinnuðu inntaki sínu og aðlaga hann og sætta við pólitík hægrihentistefnunnar.

Þannig lýsti Arthur Ólafsson því yfir í Stéttabaráttunni nr. 1, 1972, að höfuðmóthverfan væri stétt gegn stétt á Íslandi, samtímis því sem hann lýsir yfir í leiðara blaðsins, að öreigarnir geti gert samfylkingu við borgarastéttina með því skilyrði "að kommúnistar leiði öreigana í því sambandi og að fylking af þess háttar tagi sé andfylking gegn heimsvaldastefnunni og þjóni byltingarsinnuðu hlutverki." (Stéttabaráttan nr. 1, '72, bls. 2).

A. Ó. skilgreinir ísl. borgarastéttina þannig, að hún sé tvískipt - annars vegar verslunarauðvaldið, sem Sjálfstæðisflokkurinn er fulltrúi fyrir og sem styðjist við erlenda heimsvaldastefnu og hinsvegar iðnaðarauðvaldið, sem AB sé fulltrúi fyrir og berjist fyrir uppbyggingu innlends iðnaðar. Hér er aðeins verið að endurtaka villukenningar Einars Olgeirssonar um heildsalaauðvaldið og iðnaðarauðvaldið með þeirri breytingu einni að nú tilheyrir Einar sjálfur iðnaðarauðvaldinu - sannarlega byltingarsinnuð skilgreining.

Skilgreining A. Ó. á íslensku borgarastéttinni, opnar gáttirnar fyrir samfylkingu við framfarasinnaðri hluta borgarastéttarinnar, "iðnaðarauðvaldinu", gegn erlendri heimsvaldastefnu og handbendum hennar á Íslandi - "verslunarauðvaldinu", með því skilyrði að slík samfylking "þjóni byltingarsinnuðu hlutverki". Í öðru orðinu lýsir hann almennt séð yfir ósættanlegri mótsetningu öreiganna gagnvart borgarastéttinni en í hinu - þegar um hlutlægar aðstæður íslenskrar stéttabaráttu er að ræða - lýsir hann yfir möguleika á að hægt sé að skríða í eina sæng með höfuðóvininum. Þessi skilgreining er í rauninni viðurkenning á að stéttabaráttan fyrirfinnist, en um leið afneitun á byltingarsinnaðri baráttu öreigastéttarinnar fyrir alræði sínu, af því að hún boðar sættir við borgarastéttina. Þessi skilgreining er "að takmarka marxismann við kenninguna um stéttabaráttuna, það er að sníða utan af honum, afbaka hann og fella svo úr honum, að hann verði aðgengilegur fyrir borgarastéttina."... en.. "til að vera marxisti þarf að viðurkenna stéttabaráttuna í svo víðtækum skilningi, að það feli í sér viðurkenningu á alræði öreiganna. Í þessu felst meginmunurinn á marxista og venjulegum smáborgara (og raunar einnig stórborgara)." (Lenín, Ríki og bylting). Skilningur A. Ó. á stéttabaráttunni er greinilega ekki svo víðtækur að hann nái út fyrir ramma smáborgarans. Afstaða A. Ó. til stéttabaráttunnar er í engu frábrugðin afstöðu Alþýðubandalagsins og Fylkingarinnar, sem vissulega viðurkenna stéttabaráttuna en afneita alræði öreiganna í framkvæmd.

STEFNUFÖST PÓLITÍK KOMMÚNISTA - GEGN VINGULSHÆTTI SMÁBORGARANNA.

Hlutverk 1. ráðstefnu KSML, sem haldin var nú um áramótin, var að sýna fram á stéttarlegan uppruna þessarar smáborgaralegu skilgreiningar og að afneita henni, af því að hún byggir á hinum gagnbyltingarsinnaða grundvelli smáborgarastéttarinnar. Samtímis setti 1. ráðstefnan núverandi viðfangsefni íslensku byltingarsamtakanna upp á grundvelli öreigastéttarinnar og leitaði úrlausna á þeim út frá sögulegu hlutverki íslensku öreigastéttarinnar í sósíalísku byltingunni. Hlutverk 1. ráðstefnunnar var ekki og gat aldrei orðið að leysa úr öllum taktískum viðfangsefnum íslensku byltingarinnar. 1. ráðstefnan sló fastri skilgreiningu samtakanna á hægrihentistefnunni innan eigin raða og setti samtökunum það verkefni, að leiðrétta hægrivillurnar í samræmi við hagsmuni verkalýðsstéttarinnar.

Útgangspunktur ráðstefnunnar var, að Ísland væri minniháttar heimsvaldaland og að íslenska borgarastéttin væri höfuðóvinur íslensku verkalýðsstéttarinnar - að hin sósíalíska bylting stæði fyrir dyrum á Íslandi.

Þess vegna hlaut ráðstefnan óhjákvæmilega að afneita fyrri afstöðu samtakanna til NATO-málsins, svo dæmi sé tekið. Fyrri afstaða KSML "að herinn er eitt af kúgunartækjum (íslensku) borgarastéttarinnar og nokkurs konar hluti af ríkisvaldi hennar" (Leiðarinn í Sb. 2. 1972), er í algjörri mótsögn við almenna línu samtakanna, að höfuðmóthverfan sé stétt gegn stétt og ósamrýnanleg réttri kommúnískri pólitík. Þessi afstaða ber vott um þann hentistefnuarf, sem KSML fengu frá smáborgurunum í íslenskri vinstrihreyfingu. Þessi afstaða felur í sér, að brottför bandaríska hersins og úrsögn úr NATO, séu forsendur þess að byltingarbarátta íslensku öreiganna geti orðið sigursæl. KSML hafna þessum kenningum algerlega sem smáborgaralegum afsökunum fyrir því að heyja ekki óvægna stéttabaráttu gegn höfuðóvininum - íslensku borgarastéttinni. Bandaríski herinn er ekki hluti af valdatæki íslensku borgarastéttarinnar heldur hefur borgarastéttin sinn eigin her, sem þó er ekki stöðugt undir vopnum, heldur er hann aðeins kallaður til vopna þegar byltingarbarátta verkalýðsins hefur komist á visst stig. Eins og gerðist 1932-34, þegar 120 manna her og 180 manna varalið borgarastéttarinnar var stöðugt undir vopnum til að verja kapitalismann og gjörvallt ríkiskerfi hans gegn byltingarsinnaðri baráttu verkalýðsins undir handleiðslu Kommúnistaflokks Íslands. Þessi spurning varðar sjálfan kjarna valdbyltingarinnar á Íslandi og henni verður að gera miklu ýtarlegri skil síðar, vegna þess að þessum leiðara er ekki ætlað að skilgreina hana sérstaklega, heldur að taka fyrir niðurstöður og almennan árangur 1. ráðstefnu KSML.

Þannig hlaut 1. ráðstefna KSML að afneita fullkomlega samfylkingarhugmyndunum, sem settar voru fram af A. Ó. og fylgismönnum hans. Að segja eins og A. Ó., að "það sé aðeins öreigastéttin sem sé fullkomlega byltingarsinnuð" (Proletären nr. 32/1972, málgagn sænskra kommúnista), getur ekki þýtt neitt annað, en að til séu aðrar stéttir á Íslandi, sem búi yfir byltingarsinnuðum eiginleikum, en séu samt ekki fullkomlega byltingarsinnaðar. Þessi afstaða A. Ó. kemur kannske enn skýrar fram þegar hann gerir hosur sínar grænar fyrir smáborgaralegu sósíalistunum í Sósíalistafélagi Reykjavíkur í Sb. nr. 1/1972: "Innan vébanda þess (þ.e. SR) eru reyndustu baráttumenn, sem öreigastéttin hefur á að skipa í dag." Villur hægriandstöðunnar innan KSML komu fram þegar frá upphafi sem sífelldar tilhneigingar til að samfylkja með smáborgaralegu samtökunum SR og Fylkingunni, sem var rökrétt framhald af smáborgaralegri afstöðu þeirra til höfuðmóthverfunnar. Þeir álíta að stéttarlegar samfylkingar við borgarastéttina og smáborgarastéttina séu ekki aðeins mögulegar, heldur líka "byltingarsinnaðar" sbr. leiðarann í Sb. nr. 1/1972, sem áður er vitnað til. KSML hafna algerlega þessari kenningu. Afstaða KSML er, að öreigastéttin sé eina byltingarsinnaða stéttin á Íslandi og að hinar tvær stéttirnar í íslensku auðvaldsþjóðfélagi séu undir engum kringumstæðum bandamenn hennar í sósíalísku byltingunni.

Þannig hlaut 1. ráðstefna KSML að hafna algerlega gervallri pólitískri línu hægrihentistefnunnar, sem byggðist á þessum smáborgaralegu niðurstöðum og reisa afstöðu sína og taktíska línu á grundvelli öreigastéttarinnar.

BARÁTTUNNI GEGN HÆGRIHENTI-STEFNUNNI ER EKKI LOKIÐ.

En baráttunni gegn hægri-hentistefnunni er alls ekki lokið innan samtakanna. KSML eiga eftir að svara endanlega mörgum spurningum, ráðstefnan leysti ekki úr öllum taktískum viðfangsefnum íslensku byltingarinnar - hún afhjúpaði aðeins hægrivillurnar og skýrði út, hvernig fyrstu kenningar KSML á 1. þinginu (núverandi kenningar hægriandstöðunnar, að vísu í þróaðri mynd en þá) voru í algjörri andstöðu við marxismann-lenínismann og hvernig starfið með þessar röngu kenningar að leiðarljósi lenti fljótlega í algjörri andstöðu við rannsóknarstarf og fræðilega skólun félaganna.

Því hljóta fræðileg verkefni samtakanna eftir 1. ráðstefnuna að vera gífurlega þýðingarmikil, með tilliti til þess, að samtökin hafa gert upp við fyrri grunnfærna afstöðu sína, að taka afstöðu út frá hverju tilviki einangruðu, að láta flóð og fjöru smáatburðanna í stéttabaráttunni móta afstöðu sína hverju sinni. Þessi afstaða, sem einkennir hentistefnuan, tilheyrir starfsaðferðum hægriandstöðunnar, sem við höfum gert upp við. KSML verða í framtíðinn að ganga út frá strategíunni þegar tekin er afstaða til taktískra viðfangsefna sósíalísku byltingarinnar á Íslandi. 1. ráðstefnan veitir okkur þann almenna grundvöll, sem nauðsynlegur er til að við getum þróað fram alhliða taktíska starfsáætlun, hún leysir þau grundvallarvandamál, sem nauðsynlegt var að leysa til þess að geta gert raunverulega áætlun fyrir stéttaskilgreininguna og flokksbygginguna. 1. ráðstefnan dró saman árangurinn af baráttunni gegn hægrihentistefnunni og lagði grundvöllinn að framtíðarþróun KSML.

Á 1. ráðstefnu KSML, dagana 27.- 30. desember 1973, var stofnað bókaforlag KSML. Hlaut það nafnið Lenín-Stalín forlagið. Í stjórn þess eru 3 félagar úr KSML, þau Ómar Harðarson, Sigurður J. Ólafsson og Alda Hauksdóttir. Hér fer á eftir viðtal við þau um hlutverk og markmið forlagsins:

Stjórn LENÍN-STALÍN forlagsins.

- Hvers vegna var nauðsynlegt að stofna forlag?

Hlutverk Lenín-Stalín forlagsins er fyrst og fremst að sjá um útgáfu bæklinga á vegum samtakanna, en sökum þess að í undirbúningi er að efla þá hlið útgáfustarfseminnar var skilyrðislaust nauðsynlegt að stofna forlag til að aðskilja skipulagslega útgáfu bæklinga frá útgáfu Stéttabaráttunnar og Rauða fánans. Þetta nýja skipulagsform verður tvímælalaust til að auka tíðni bæklingaútgáfu KSML og annarra rita, sem samtökin koma til með að gefa út í framtíðinni. Jafnframt þessu er unnt að gera framtíðaráætlun fyrir útgáfustarfsemina og þannig verður hún reglubundnari. Þetta gerir það að verkum, að kommúnísk útbreiðslustarfsemi verður markvissari.

- Nafn forlagsins er Lenín-Stalín forlagið. Hvers vegna varð þetta nafn fyrir valinu?

Já, hvers vegna að kenna það við Lenín og Stalín? Því ekki alveg eins að kalla þetta Marx-Engels forlagið eða Lenín-Maó forlagið? Það er ekki svo að skilja, að við höfum í hyggju að binda verkefni forlagsins mestmegnis við útgáfu á verkum Leníns og Stalíns, þó segja megi að þetta árið verði undantekning í þeim efnum. Hvar og hvenær sem við komum fram er okkur nauðsynlegt að skilja okkur frá smáborgaralegum "vinstri"hreyfingum, sem kenna sig við sósíalismann og fræðikenningu öreigastéttarinnar. Kommúnistasamtökin eru þau einu, sem hafa tekið ótvíræða afstöðu með félaga Stalín, sem var fremsti leiðtogi verkalýðsins við uppbyggingu sósíalismans í Sovétríkjunum í áratugi. Við höldum sverðinu Stalín hátt á lofti og þess vegna kennum við forlagið við hann, ásamt Lenín, einum fremsta vísindamanni öreigastéttarinnar. Þess má og geta, að þegar kosið var um nafn forlagsins, hlaut þessi tillaga yfirgnæfandi meirihluta atkvæða.

- Hver eru verkefni forlagsins í nánustu framtíð?

Verkefni forlagsins verður að miða við höfuðverkefni samtakanna - námsstarfið. Við höfum þegar gert drög að bæklingaútgáfunni fyrir þetta ár, en í þeim er gert ráð fyrir, að út komi 8-9 bæklingar á þessu ári. Þeir munu innihalda námsefni fyrir félaga og stuðningsmenn, en þar er um að ræða greinar eftir Lenín og Stalín, sem flestar fjalla um flokksbygginguna, þ.e. skipulag og starfsemi kommúnískra flokka. Það er brýnt verkefni að nema efni sem þetta, þar sem KSML stefna að því að mynda kommúnískan byltingarflokk á Íslandi. Auk þessa er það að sjálfsögðu nauðsynlegt að gefa út í bæklingaformi allan grundvallarnámshring KSML, en þegar eru reyndar komnir tveir: Um flokkinn og Díalektísk og söguleg efnishyggja. Fyrsti bæklingurLenín-Stalín forlagsins kemur út í febrúar, en hann inniheldur ályktanir 1. ráðstefnu KSML.

- Eitthvað sem þið viljið segja að lokum?

Eins og áður hefur komið fram, munu þeir bæklingar, sem forlagið kemur til með að gefa út, innihalda efni fyrir félaga og stuðningsmenn til náms í fræðikenningu öreigastéttarinnar. Við viljum þess vegna hvetja stéttvíst verkafólk til að tryggja sér bæklinga forlagsins og nema marxismannlenínismann-hugsun Maós Tsetungs!

YFIRLÝSING TALSMANNS UTANRÍKISRÁÐUNEYTIS KÍNVERSKA ALÞÝÐULÝÐVELDISINS, 11. janúar 1974.

Nýlega birtu yfirvöld í Saigon hrokafulla yfirlýsingu, þar sem þeir lýstu meira en tíu eyjar kínverska Nansja eyjaklasans, þ.á.m. Nanwei og Taiping, undir yfirráð suður-víetnamska Fuok Tvy héraðsins. Þetta er ábyrgðarlaus íhlutun í málefni kínversks yfirráðasvæðis.

Nansja-eyjaklasinn, auk eyjanna Hsisja, Tsungsja og Tungsja, hafa alltaf verið kínverskt land. Undanfarin ár hafa yfirvöld í Saigon ásælst í auknum mæli sumar eyjar Nansja- og Hsisja-eyjaklasanna og krafist með miklum bægslagangi yfirráða yfir þeim og jafnvel sett upp svokölluð "yfirráðamerki" á eyjarnar. Nú hefur Saigon-stjórnin á enn beinni hátt innlimað meira en tíu eyjar þessara eyjaklasa. Þetta felur í sér nýtt skref í þá átt, að eigna sér algerlega kínversku Nansja-eyjarnar. Þessar aðgerðir Saigon-stjórnarinnar geta ekki annað en vakið réttláta reiði kínversku stjórnarinnar og kínverskrar alþýðu.

Ríkisstjórn Alþýðulýðveldisins Kína ítrekar hér með, að eyjarnar Nansja, Hsisja, Tsungsja og Tungsja eru allar órjúfanlegur hluti kínversks landssvæðis. Kínverska Alþýðulýðveldið hefur óvefengjanlega yfirráð yfir þessum eyjum. Auðlindir hafsins umhverfis þær tilheyra einnig Kína. Ákvörðun Saigon-stjórnarinnar, að innlima þessar og aðrar eyjar Nansja-eyjaklasans er ólögleg og styðst ekki við stafkrók. Kínverska ríkisstjórnin mun aldrei þola neinar íhlutanir í yfirráðasvæði þess, af hálfu Saigon-stjórnarinnar.

Eining...

framhald af forsíðu

sem nýtur stuðnings allra flokkanna að Alþýðubandalaginu undanteknu, hlaut 690 atkvæði.

Í kosningum sem þessum, þegar valkosturinn stendur aðeins um tvo fulltrúa borgaranna, sem berjast um "sæti í sólinni", er það eina rétta, sem verkamenn gera, að hundsa þær eins og tæplega helmingur félagsmanna Einingar gerði. Hinn eini raunverulegi valkostur stéttarinnar, hinn byltingarsinnaði valkostur, er leið sjálfstæðrar skipulagningar á grundvelli stéttabaráttunnar. Þegar verkamenn velja á milli tveggja borgara, eru þeir raunverulega ekki að velja um annað, en hvort þeir verði hengdir eða skotnir. Pólitískt þýðir hinn byltingarsinnaði valkostur, að framsæknustu verkamennirnir vinni að stofnun kommúnistaflokks, sem geti leitt stéttina fram til sigurs yfir borgurunum og frelsað þá frá arðráni og kúgun og fagfélagslega þýðir hann, að sjálfstæð skipulagning verkalýðsins á stéttargrundvelli verður án allrar þátttöku verkalýðsforystunnar. Hana verður að afhjúpa sem handbendi auðvaldsins.

HH, ÓI

framhald af baksíðu

STRAUMSVÍK...

verkamennirnir í Straumsvík hafa tekið harðari afstöðu gagnvart "forystunni" og að baráttan fer þar harðnandi með degi hverjum.

Verkamenn í Straumsvík! Hundsum endurbótasinnana í verkalýðs"forystunni"! því þeir munu svíkja okkur. Treystum á eigin krafta og kjósum í eigin verkfallsnefnd!

KSML/Straumsvík.

FRAMHALD AF FORSÍÐU

SAMNINGAMAKK ASÍ OG VSÍ...

á "löngum, ströngum og helst sem mestum andvökufundum" og auðvaldið kemur kjaraskerðingunni pent í gegn um verkalýðsfélögin. Þannig er ástandið á Íslandi í dag og þannig sjónarspil fer fram fyrir augum okkar núna í samningaherferð auðmagnsins.

Sósíaldemókratarnir - 5. herdeild borgarastéttarinnar í röðum verkalýðsins.

Þeir sem framkvæma þetta skítverk fyrir auðvaldið eru sósíalfasistarnir, sósíaldemókratarnir, sem gengu af gamla kommúnistaflokknum dauðum. Þeir eru þjóðfélagsleg höfuðstoð borgarastéttarinnar til að sundra verkalýðnum frá hagsmunum sinnar stéttar. Herrar á borð við Héðin Valdimarsson, Eðvarð Sigurðsson, Guðmund J. Guðmundsson, Björn Jónsson, Hannibal Valdimarsson, Snorra Jónsson o. fl. bera ábyrgðina á því, að launalækkunarherferð borgarastéttarinnar á hendur verkafólki beri árangur. Það eru líka þessir herrar, sem hafa komið því til leiðar með moldvörpustarfsemi sinni, að borgarastéttinni tekst að nota verkalýðsfélögin til að framkvæma borgarafrið milli launavinnu og auðmagns. Undir fána stéttasamvinnunnar hafa þessir herrar í gegnum áratuga starfsemi drepið niður allt hið besta, sem verkalýðsstéttin á Íslandi hefur skapað og áunnið í hatrammri stéttabaráttu. Barátta verkalýðsins verður að beinast gegn þessum stéttsvikurum. Það verður ekki fyrr en verkalýðurinn hefur gert sér grein fyrir 5. herdeild borgarastéttarinnar í eigin herbúðum og gert að fullu upp við sósíaldemókratismann, að hann getur sameinast á byltingargrundvelli.

Þetta hlutverk sósíaldemókratanna er ekkert sérstakt fyrirbæri fyrir Ísland. Um allan heim hafa þeir verið allra ötulastir við að vinna að skipulagningu arðránskerfisins á kostnað verkalýðsins. Það voru sósíaldemókratarnir í Þýskalandi, sem harðast börðust gegn KFÞ og undirbjuggu valdatöku Hitlers. Það voru sósíaldemókratarnir í II. Alþjóðasambandinu, sem harðast börðust gegn kommúnistunum og drógu verkalýðinn út í fyrstu heimsstyrjöldina á þjóðlegum grundvelli. Það eru sósíaldemókratarnir í Svíþjóð, með Palme í broddi fylkingar, sem stjórna öllu verkalýðsfélagabákninu í Svíþjóð gegn verkalýðnum. Það eru sósíaldemókratarnir í Þýskalandi með Brandt í broddi fylkingar , sem hafa komið á fasískum lögum, sem banna stéttabaráttu verkalýðs Þýskalands og að öreigar Þýskalands fái að sýna stéttarsamstöðu með stéttarbræðrum sínum út um heim allan. Það eru sósíaldemókratarnir í Ísrael með Goldu Meir í fararbroddi fylkingar, sem leiða árásar -og útþenslustríð síonismans yfir alþýðu Palestínu og svona mætti lengi telja.

Verkföll verkalýðsforystunnar á Íslandi leiða alltaf til ósigurs fyrir verkalýðinn.

Hlutverk þeirra verkfalla er verkalýðsforystan leiðir er að þreyta verkalýðinn og fá hann til að sætta sig við launalækkunarherferðir auðmagnsins. Þau eru einnig fyrirmynd þeirrar blekkingar sem verkalýðsfélögin vinna að útbreiðslu fyrir meðal verkalýðsins, að það borgi sig nú engan veginn að nota verkfall sem vopn í faglegu baráttunni, og smám saman á að tryggja algjöran borgarafrið milli launavinnu og auðmagns, þar sem eigendur framleiðslutækjanna skipuleggja arðránið á framleiðendunum algjörlega án nokkurrar mótstöðu. Í dag eru verkföllin líka notuð af borgarastéttinni til að innsigla samninga, sem eru henni í hag og tryggja lögfesta stéttasamvinnu á samningatímabilinu.

Fagleg barátta einvörðungu vinnur aldrei bug á auðvaldsþjóðfélaginu.

Í auðvaldsþjóðfélaginu kemst verkalýðurinn ekki langt ef hann takmarkar baráttu sína við fagfélagslegu baráttuna einvörðungu. Þá mun baráttan ætíð standa um krónu til og frá og auðvaldið æti upp jafnhraðan það, sem áunnist hefur af verkalýðnum. Verkalýðshreyfingin verður að skilja hin djúptæku sannindi í þessum orðum Marx: "Samtímis - og alveg án tillits til þeirrar almennu ánauðar, sem launaskipulagið felur í sér - má verkalýðurinn ekki ofmeta þau endanleg takmörk, sem dægurbaráttunni eru sett. Hún má ekki gleyma því, að hún er að berjast gegn áhrifum, en ekki því sem áhrifunum veldur; að hún er að spyrna gegn hreyfingu niður á við, en breytir ekki stefnunni; að hún notar fróandi lyf, en læknar ekki meinið." (Marx: Laun, verð og gróði).

Byggjum kommúnistaflokk til að leiða sósíalísku byltinguna.

Við í KSMLerum þeir einu á Íslandi, sem hafið hafa undirbúningsstarf fyrir uppbyggingu kommúnistaflokks til að leiða sósíalísku byltinguna á Íslandi til að útrýma meininu, auðvaldsskipulaginu. Að byggja flokk, sem er framsæknasti hluti verkalýðsstéttarinnar, er liðssöfnun á bestu meðlimum hennar í einn framvörð, og fyrir núverandi tímabil er námsstarf og útbreiðsla vísindalega sósíalismans höfuðverkefnið og skipulag samtaka okkar skipulag þessa þáttar í undirbúningstímabilinu fyrir flokksbygginguna.

VERKAMENN! TAKIÐ ÞÁTT Í UNDIRBÚNINGSSTARFI KSML FYRIR STOFNUN KOMMÚNISTAFLOKKS!
SÆKJUM MARKVISST FRAM TIL HINNAR SÓSÍALÍSKU BYLTINGAR!

gs

Er fjölmennt á fundinum? Af yfir þrjú þúsund meðlimum Dagsbrúnar má aðeins greina rúm 100 andlit á myndinni og það eru um 3,5% meðl. Meirihluti verkamannanna sækir ekki lengur fundi félagsins vegna leiða á þeim og má rekja það beint til stéttasamvinnu verkalýðsforystunnar við auðvaldið. Verkföllin, sem hún leiðir, leiðir hún ætíð til ósigurs fyrir verkalýðsstéttina. Verkalýðurinn verður að skipuleggja sig sjálfstætt á grundvelli stéttabaráttunnar, og án kommúnistaflokks verður tómt mál að tala um, að verkalýðsstéttin geti hafið sig upp til ríkjandi stéttar í sósíalismanum.

Solzhenitsyn: MÁLSVARI ARÐRÁNS OG KÚGUNAR

Undanfarið hefur íhaldspressan þyrlað upp miklu moldviðri út af ofsóknum þeim sem rússneski rithöfundurinn Solzhenitsyn hefur sætt í heimalandi sínu. Þjóðviljinn, sem atkvæðanna vegna tekur vælandi undir þessar harmafregnir Morgunblaðsins í nafni "mannúðarinnar", reynir að draga úr áróðursáhrifum þessa máls og breiða yfir stuðning sinn við sósíalheimsvaldastefnuna í Kreml, með því að sýna Solzhenitsyn hluttekningu sína. En hver er svo þessi Solzhenitsyn? Fyrir hverra hagsmuni skrifar hann og hvaða stéttarlegur undirróður felst í verkum hans?

LEIGUPENNI HINS BORGARALEGA ARÐRÁNS

Solzhenitsyn engist eins og ormur á króknum yfir örlögum hinna ríku kúgara, sem biðu lægri hlut í baráttunni milli hins arðrænda og kúgaða verkalýðs og borgaranna og aðalsins. Hann grætur úr sér augun yfir því, að Lenín hvetur verkamennina, sem loks rét . úr kútnum í Októberbyltingunni 1917, til "að hreinsa hina rússnesku mold af allra handa meindýrum, flóm, þ.e.a.s. fíflunum (hér á Lenín við borgaralega listamenn af sama sauðarhúsi og Solzhenitsyn, sem lifðu sem trúðar og ölmusumenn hinna auðugu - innsk. okkar), veggjalúsunum, þ.e.a.s. hinum ríku o.s.frv." Hann brynnir músum yfir setjurunum í Pétursborg, sem vel að merkja unnu margir hverjir í prentsmiðjum flokksins, vegna þess að þeir hlutu dóma fyrir að svíkja málstað sinnar eigin stéttar, hann harmar að allra handa sníkjukvikindi og hirðtrúðar borgarastéttarinnar hlutu að falla í duftið um leið og herrar þeirra og húsbændur glötuðu völdunum í hendur verkalýðnum, hann hneykslast á því að Lenín hafi bent Gorkí á, "að eyða ekki orkunni í væl út af nokkrum rotnuðum menntamönnum", o.s.frv. o.s.frv. Solzhenitsyn er hugstola yfir því, að sú stétt sem hann þjónaði og var hirðtrúður fyrir hafi glatað arðráns- og kúgunaraðstöðu sinni, hann er sömuleiðis hugstola yfir sambærilegum örlögum lagsbræðra sinna, sem vildu ekkert frekar en að arðrán borgarastéttarinnar á verkalýðnum varaði að eilífu, svo að þeir gætu áfram lifað ljósfælnu sníkjulífi sínu á rotnuðum smánarlíkama auðvaldsins. Solzhenitsyn er sjálfur verðugur fulltrúi hins huglausa menntamanns, sem óskar einskis fremur en að lifa áhyggjulausu lífi á þrælkun og neyð rússneska verkalýðsins. Á dögum Stalíns, sat hann inni sem fjandmaður verkalýðsríkisins, í dag þegar hálfvelgja hinna nýríku sósíalkapitalista í Kreml, neyðir þá valda sinna vegna að kenna sig við Lenín og Marx gagnvart verkalýðnum, hefur hann olnbogarými til að níða niður alræði öreiganna, leiðtoga þeirra, málstað þeirra og hugsjónir. Honum er leyft af sósíalheimsvaldasinnunum að breiða út andbyltingarsinnaðan áróður sinn, að rægja sögu verkalýðsríkisins, en til að sýnast í augum rússneska verkalýðsins eru stjórnarblöðin full af hótunum og ógnunum, án þess að nein þeirra sé framkvæmd.

BANDAMENN SOLZHENITSYNS: HEIMSAUÐVALDIÐ

En þó að rússnesku sósíalheimsvaldasinnarnir kunni ekki að meta níðburð og lygar Solzhenitsyns um verkalýðinn, til fulls, á hann einlægan og samstilltan aðdáendaskara utan heimalands síns. Arðræningjar alls heimsins, launaðir lygapennar þeirra í fjölmiðlunum, listatrúðar þeirra og hugsnauðar mannvitsbrekkur úr röðum borgaralegra menntamanna; allt þetta hyski má vart vatni halda af hrifningu yfir "hugrekki", "manndómi" og "viljastyrk" skoðanabróður þeirra. Því hærra sem Solzhenitsyn vælir um örlög gagnbyltingarsinnaðra flokka og hópa (mensévíka, þjóðbyltingarmanna, trotskíista, kúlaka), því hærra snöktir skríllinn á afturhaldspressu auðvaldsheimsins yfir "mannlegum örlögum" í verkalýðsríkinu. En herrar mínir, hvenær minnist Solzhenitsyn á hörmungar verkalýðsins fyrir daga byltingarinnar, hvenær staðnæmist hann við fjöldamorð sinnar eigin stéttar á saklausum verkalýð, hvenær skýrir hann frá ógnaröldunum sem hinir auðugu kúlakar komu af stað og fjöldamorðunum sem fylgdu í kjölfar þeirra? Hvenær útlistar hann sultinn, neyðina og hungurdauðann, sem auðvaldið olli í Rússlandi keisarans? Hvenær segir hann frá því, að mensévíkar og þjóðbyltingarmenn tóku til vopna gegn verkalýðnum með hvítliðaherjunum í byltingunni? Hvenær lýsir hann herför hvítliðanna, bandamanna sinna, sem ætluðu að hengja svo marga "rauða" verkamenn, að gálgaröðin næði yfir endilanga Síberíu? Hvenær segir hann frá þeim morðum og skemmdarverkum sem fylgismenn Trotskís og Búkaríns skipulögðu og framkvæmdu? Hvenær lýsir hann því njósnaneti, sem þessir "verkalýðsvinir" komur á laggirnar fyrir hönd Hitlers, Hírohíto og Mússólínis? Svarið er: aldrei. Því að Solzhenitsyn skrifar fyrir arðræningjana gegn verkalýðnum. Sú von hefur aftur kviknað í brjósti þessa fyrirlitlega verkalýðsfjandmanns, að hinir nýju Sarir muni fyrr eða síðar taka óhróður hans gildan og gera hann að sínum. Þá ætlar Solzhenitsyn að verða yfirpaddan í ormagarði hinnar borgaralegu listar í sovétríkjum Sósíalheimsvaldasinnanna.

kg

Árás Þjóðviljans..

framhald af forsíðu

landinu, er dæmigerð um það hvernig þetta "málgagn verkalýðs, þjóðfrelsis og sósíalisma" er í rauninni málgagn borgarastéttarinnar, kúgunar og kapítalisma!

Enver Hoxha er, á sama hátt og Lenín, Stalín og Maó Tsetung, dáður og virtur af gjörvöllum verkalýð Albaníu. Hlutverk hans, sem leiðtoga í frelsisstríðinu, hefur skapað honum það trúnaðartraust - og víða má sjá þess merki. Undirritaður, sem heimsótti Albaníu s.l. sumar, varð allstaðar var við tákn þeirrar aðdáunar sem hann nýtur meðal alþýðunnar. Myndir af Enver Hoxha og áletranir sem hylltu hann, "bókstaflega" þekja Albaníu - og þetta er framkvæmt af fólkinu á staðnum. Þessi "dýrkun" verður aðeins skilin, ef hún er sett í samhengi við þær miklu þjáningar sem þjóðin leið undir kúgunarhæl ítölsku og þýsku fasistanna, sem m.a. útrýmdu heilu þorpunum. Skæruliðaherinn, sem Kommúnistaflokkur Albaníu stofnaði og stjórnaði, var það afl sem hratt fasistunum úr landi og kom einnig í veg fyrir innrás enska hersins, sem átti að leika sama leikinn og í Grikklandi 1948.

Þetta er sannleikurinn um baráttu alþýðunnar í Albaníu. Þetta er sannleikurinn sem Þjóðviljinn leitast við að hylja eða rangfæra. Sannleikurinn um Alþýðubandalagið og málgagn þess, Þjóðviljann, er sá, að það berst fyrir hagsmunum auðvaldsins!

Hjálmtýr Heiðdal.

Það er sannarlega ástæða til þess að Enver Hoxha herði baráttuna gegn þeim hjáguðum sem varpað geta skugga á Hans Eigin Dýrð. Ískyggilegir hlutir hafa gerst. Komist hef-

Ég vona og bið að enginn íslenskur maður sé tilfinningalega bundinn slíkum skrímslum í mannsmynd.

Af eðlilegum ástæðum vill hinn guðumlíki leiðtogi ekki hafa neina samkeppni af hálfu hjáguða, og því bannaði hann öll (önnur) trúarbrögð fyrir 7 árum. En nú hefur leiðtoginn Enver Hoxha

Í þriðja lagi. Enver Hoxha — fyrir mér er hann glæpamaður. E.t.v. ekki eins herfilegur og Stalín, enda athafnasviðið þrengra. Ætli hér gildi ekki hið fornkveðna um harmleikinn og skrípaleikinn — endurtekningu hins tragiska í farsanum?

Afstaða málgagns "Sósíalisma og verkalýðshreyfingar" til sósíalismans og forystumanna hans.

Í raun og veru falla þessar lygar Þjóðviljans saman við árásir sósíalheimsvaldasinnana í Kreml. Þannig getum við sagt, að Alþýðubandalagið sé raunverulegur "rússadindill" - og nú eftir að borgarastéttin hefur tekið völdin í Sovétríkjunum getur þetta orð ekki haft neitt jákvætt inntak! Áður fyrr hefði það verið heiður hverju blaði verkalýðsstéttarinnar að fá á sig þennan stimpil - en nú táknar það, að viðkomandi blað hefur gengið sósíalheimsvaldastefnunni á hönd. Þó ber ekki að skilja þessi orð þannig, að Þjóðviljinn hafi nokkurn tímann verið raunverulegt málgagn verkalýðsstéttarinnar - blaðið hefur alltaf endurspeglað stéttarafstöðu Sósíalistaflokksins, en hann var smáborgaralegur umbótaflokkur, sem vann sig upp í það hlutverk að taka við af hinum borgaralega verkalýðsflokki, Alþýðuflokknum, eftir að sá flokkur var hættur að gegn hlutverki sínu sem þjóðfélagsleg stoð auðvaldsins innan raða verkalýðsins.

Þessi þjónusta endurskoðunarsinnuðu flokkanna við sósíalimperíalismann hefur nýlega komið skýrt fram í Svíþjóð. Þar hjálpuðu flokksfélagar VPK (sá flokkur sem var reistur á rústum Kommúnistaflokksins á sama hátt og Sósíalistaflokkurinn hér á landi) rússneskum njósnurum í tilraunum þeirra til að njósna um byltingarsamtökin KFML(r). Þessi áhugi sósíalimperíalistana á byltingarhreyfingunni hefur einnig komið fram hér á landi. Starfsmaður sovésku "fréttastofunnar" APN hefur hvað eftir annað reynt að afla sér upplýsinga um KSML og m.a. reynt að múta félögum með ferðalögum til Sovétríkjanna. Þessi starfsmaður heitir Shakarov. Það er til dæmis um samband Alþýðubandalagsins við sósíalfasismann sovéska - að þegar félagar KSML voru að segja Shakarov frá styrk KSML (allar voru "upplýsingarnar" auðvitað uppspuni frá rótum) varð honum að orði: "Ég verð að láta Árna Bergmann athuga þetta!" En Árni Bergmann er eins og kunnugt er blaðamaður Þjóðviljans!

hh

Þann 26. des. s.l. voru liðin 80 ár frá fæðingu Mao Tsetung, mesta núlifandi leiðtoga öreiga og kúgaðrar alþýðu heimsins.
Við hyllum Mao Tsetung vegna hins gífurlega mikla skerfs, sem hann hefur lagt til baráttu öreiga og alþýðu heimsins - fræðilega sem pólitískt, og sem m.a. birtist í höfuðvígi sósíalismans í heiminum í dag, Alþýðulýðveldinu Kína.
Lifi félagi Mao Tsetung!

. . .

21. Janúar s.l. voru liðin 50 ár frá dánardegi V.I. Leníns.

Og að sjálfsögðu birtir málgagn stéttsvikaranna í Alþýðubandalaginu, Þjóðviljinn, í tilefni þess grein fulla af árásum og skítkasti á sósíalismann í Sovétríkjunum (fram á 6. áratuginn), á byltingarbaráttu öreiganna og leiðtoga þeirra, en þó einkum Stalín.

Hinn borgaralegi hagfræðingur og móðursjúki and-kommúnisti, Hjalti Kristgeirsson, er allur að færast í aukana í lygum sínum og árásum á fræðikenningu öreigastéttarinnar, marxismann, leiðtoga verkalýðsins, svo og sósíalísku ríkin, þar sem öreigarnir hafa reist alræði sitt

(sjá Albaníugrein á forsíðu).

Í þessari grein er vitnað í svokallaða "erfðaskrá Leníns" til þess að réttlæta lygar um Stalín, en það er fyrir löngu búið að sanna, að hún er fölsuð, (sést fyrst og fremst á pólitísku inntaki hennar, sem er gersamlega and-lenínískt, svo og stíl og málfari, sem er alls ekki Leníns. Þessi "erfðaskrá" kom fyrst opinberlega fram í Bandaríkjunum, löngu eftir dauða Leníns, og var fyrst kynnt fulltrúum Kommúnistaflokksins í Sovétríkjunum á 20. þingi þess, 1956, þegar gagnbyltingarsinnarnir með Krustsjoff í broddi fylkingar höfðu formlega náð undir sig öllum lykilstöðum í flokknum og ríkisvaldinu).
Einnig setur þessi borgarasprauta fram í þessari grein opið níð um V.I. Lenín, þar sem hann slengir fram þeirri hugmynd, að Lenín hafi í rauninni verið upphafsmaður endurskoðunarstefnunnar og gagnbyltingarinnar í Sovétríkjunum!!!
Og manni verður spurn, hvað kemur næst?
Nei, skrif Þjóðviljans um kommúnismann og frumkvöðla hans eru í litlu, ef nokkru, frábrugðin skrifum blaða af Morgunblaðs/Mánudagsblaðs - gerð um sama efni.

Við kommúnistar í KSML höldum á lofti minningu Leníns með starfi, sem er gundvallað á vísindalegum skilgreiningum hans á eðli og þróunarlögmálum auðvaldsskipulagsins, með baráttu fyrir sigri öreigastéttarinnar í stéttabaráttunni, því markmiði, sem Lenín leiddi til sigurs í Rússlandi með byltingunni 1917.

LIFI MARXISMINN-LENÍNISMINN-HUGSUN MAÓS TSETUNGS!

VÍETNAM: ári eftir Parísarsamkomulagið

Ástandið í Víetnam í dag gæti við fyrstu sýn virst vera það sama og fyrir "vopnahléð" fyrir ári síðan (28. janúar), en í reyndinni hefur ástandið breyst mikið. Alþýðan hefur styrkt stöðu sína jafnframt því sem staða heimsvaldasinnanna og vesælla leppa þeirra versnar stöðugt. Friðarviðræðurnar um Víetnam og niðurstaða þeirra voru mikill sigur fyrir alþýðu Víetnams. Sigrar hennar á vígvellinum þvinguðu bandarísku heimsvaldasinnana og Saigon-klíkuna til að hörfa. Fyrir þá var aðeins um eina leið að ræða - að samþykkja vopnahlé.

Í örvæntingarfullum tilraunum til að breyta gangi sögunnar hefur Thieu-klíkan reynt að nota vopnahléð til þess sem ekki tókst í stríðinu, þ.e. að brjóta niður hið mikla baráttuþrek alþýðunnar og ná aftur undir kúgunarhæl sinn frelsuðu svæðunum.

Hvernig hefur svo bandarísku heimsvaldasinnunum og hyski þeirra tekist til við að framkvæma áform sín?

Heimsvaldasinnarnir og leppar þeirra fara stöðugt halloka.

Mikilvægasta atriðið í Parísarsamkomulaginu fyrir frelsisöflin, var að bandarísku heimsvaldasinnarnir voru neyddir til að hætta opinberum afskiptum af baráttunni. Herir þeirra voru dregnir til baka og ógnarárásum sprengiflugvéla var hætt. Þessi uppgjöf sýndi þverrandi styrk heimsvaldastefnunnar í Indókína. Þessi uppgjöf hafði víðtæk áhrif fyrir baráttuna um allt Indókína og hefur verið mikil hvatning fyrir frelsisbaráttuna um heim allan.

Hvernig er svo staða Bandaríkjanna í öðrum löndum Indókína í dag?

Eftir Parísarsamkomulagið hafa þeir verið neyddir til að hörfa í Kambódíu og Laos.

Í Kambódíu hafa lepparnir Lon Nol og þý hans verið króaðir inni í Phnom Penh og nokkrum öðrum borgum. Byltingarstjórnin GRUNK hefur yfir 90% landsins undir sinni stjórn. Og gífurlegt uppbyggingarstarf er í fullum gangi á frelsuðu svæðunum, meðan kúguðu svæðin búa við sult og neyð.

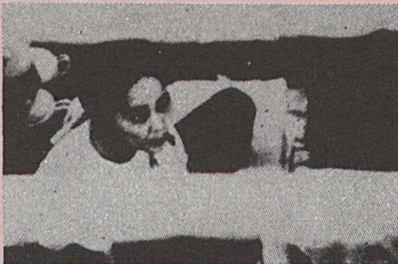
Í Laos hafa Neo Lao Haksat og Vientieanestjórnin gert friðarsamninga. Bandaríski herinn hefur yfirgefið landið og þar á að mynda samsteypustjórn.

Ógnaraðgerðir Saigon-klíkunnar.

Thieustjórnin hefur staðið í ströngu síðasta árið. Hún hefur meira en 271000 sinnum rofið "vopnahléð", fangelsað yfir 200000 manns "hættulega öryggninu" og 800000 manns hafa verið settir í sérstakar einangrunarbúðir. Öll mótstaða er þegar barin niður með harðri hendi, félagslegu réttindin, sem samið var um á fundum Bráðabirgðabyltingarstjórnarinnar og Thieu-klíkunnar, hafa aldrei tekið gildi.

Pyntingar, fjöldamorð og hvers konar ógnaraðgerðir aðrar eru daglegt brauð hjá alþýðu kúguðu svæðanna. Eitt alræmdasta dæmið um þetta eru fangabúrin á eyjunni Con Son. Þar eru allt að 8 fangar geymdir í 3 1/2 m^2 búrum með þykkum steinveggjum, sandgólfi og stálrimlalofti, þannig að sólin skín niður á fangana og þurrkar þá hreinlega upp smátt og smátt. Þungir járnhlekkir eru bundnir um fætur þeirra og þrengslin eru svo mikil, að fangarnir fá enga hreyfingu. Fangarnir fá hvorki mat né drykk, svo að dæmi eru til þess að þeir drekki jafnvel þvagið úr sjálfum sér. Þetta er aðeins eitt dæmið af fjöldamörgum, sem sýna svo ekki verður um villst, að Thieu-skríllinn er í engu eftirbátar pyntingarsérfræðinga Hitlers-Þýskalands nema síður sé.

En hafa þessar aðferðir Saigon-klíkunnar borið tilætlaðan árangur?

Séð ofan í fangabúr Thieu-stjórnarinnar á Con Son eyju.

Þvert á móti - mótspyrna alþýðu kúguðu svæðanna eykst stöðugt. Og "þriðja aflið", sem fyrir ári var mjög tvístígandi í baráttunni, hefur betur og betur gert sér grein fyrir fasísku eðli Saigonstjórnarinnar og stærstur hluti þess gengið í lið með byltingarhreyfingunni.

"Flotholt" stjórnarhersins er 20000 manna "sérfræðingalið" bandarísku heimsvaldasinnanna. Rísuppskeran er í algeru lágmarki og upplausnin er allsráðandi í iðnaðinum. Fjárhagsleg staða klíkunnar er í algeru öngþveiti og einungis fjáraustur bandarísku heimsvaldasinnanna hefur forðað henni frá gjaldþroti hingað til. Nýlega lýsti Thieu-klíkan því yfir, að hún ætlaði með öllum tiltækum ráðum að koma í veg fyrir frjálsar kosningar, sem kveðið er á um í Parísarsamkomulaginu.

Og nú 4. janúar opinberaði Thieu svo þá áætlun sína, að hann ætlaði að hefja "öfluga" sókn inn á frelsuðu svæðin og þar með hefja stríðið að nýju.

Hröð uppbygging á frelsuðu svæðunum.

Geysileg breyting hefur orðið á lífshögum alþýðunnar á frelsuðu svæðunum síðasta árið.

Endurreisnarstarfið hefur gengið mjög vel, rísuppskeran hefur margfaldast og skólar og sjúkrahús hafa risið upp með meiri hraða en nokkru sinni fyrr. Sem dæmi um hið mikla uppbyggingarstarf alþýðunnar má nefna, að í Quang-Tri héraði, sem varð einna verst úti í ógnarsprengjuárásum bandarísku heimsvaldasinnanna og Saigon-klíkunnar, hafa nú þegar verið byggð yfir 10000 ný hús.

Frelsisherinn hefur endurnýjað vopn sín og vistir. Baráttuandinn og samstaðan meðal alþýðunnar hefur aldrei verið meiri. Pólitísk skólun fjöldans hefur og leitt til mikillar fylgisaukningar kommúnista.

Alþjóðlegt gildi baráttu víetnömsku alþýðunnar.

Barátta alþýðunnar í Víetnam hefur, líkt og baráttan í Kína áður, sýnt, að fyrir kúgaða alþýðu er aðeins um eina leið að ræða í baráttu hennar fyrir frelsun undan kúgunarhæl heimsvaldastefnunnar og leppa hennar um allan heim, leið alþýðustríðsins og nýlýðræðislegu byltingarinnar - fram til algers sigurs, sósíalismans.

Hún hefur sýnt og sýnir, að heimsvaldastefnan er pappírstígrisdýr.

hg.

Norður Víetnam, vígi sósíalismans í Indókína.

Ekkert land hefur nokkurn tímann í sögunni orðið fyrir eins ofsalegum sprengjuárásum og Norður-Víetnam. Undir leiðsögn Verkamannaflokksins hefur baráttan fyrir því að lækna sárin eftir stríðið og fyrir áframhaldandi uppbyggingu sósíalismans verið sett á oddinn. Hraðinn á framkvæmd þessarar áætlunar, sem er með ólíkindum, sýnir vel yfirburði sósíalismans.

Fjórum mánuðum eftir Parísarsamningana höfðu 20 brýr, samtals um 4,3 km að lengd, verið endurbyggðar. Sex mikilvægar stórskemmdar járnbrautarlínur voru teknar í notkun á sama tíma.

Vélar og annað, sem var geymt neðanjarðar og annars staðar, hefur verið tekið í notkun að nýju. Aðeins á tímabilinu frá júlí og fram í ágúst steig framleiðslan um 10,5% (í kapítalísku löndunum stígur framleiðslan aðeins um nokkur prósent á ári við "eðlilegar" aðstæður).

Framleiðslan á ferjum, eimvögnum, járnbrautarvögnum, vörubílum, dráttarbílum o.s.frv. er að nýju komin á fullan kraft, svo og þungaiðnaður, orkuframleiðsla o.s.frv. Framleiðslan er komin á næstum eins hátt stig og fyrir stríðið og hefur vaxið um 50% síðustu sjö mánuði.

Meðlimir samyrkjubúanna hafa gert við mikið af skemmdum þeim, sem sprengjukastið olli á ökrunum. Hafa nú yfir 10000 hektarar aukurlendis verið teknar í notkun að nýju. 10 milljón kúbikmetrar af áveituskurðum hafa verið grafnir og endurgerðir.

Húsnæðismál allra þeirra, sem misstu heimili sín, þegar þau voru sprengd í rústir, hafa verið leyst með því að taka í notkun allt tilfallandi íbúðarhúsnæði. Flest þeirra sjúkrahúsa, sem urðu fyrir sprengjukasti, hafa nú verið tekin í notkun og öll skólabörn hafa nú hafið skólagöngu að nýju.

(Úr frétt í kínverska blaðinu: Hsinhua).

Offramleiðsla á olíu - þess vegna er aukið atvinnuleysi í Evrópu

Í stóru auðvaldslöndunum í Evrópu og Ameríku, hafa milljónir verkamanna orðið atvinnulausir vegna þess að fyrirtækin sem þeir unnu hjá skorti olíu. Enn fleiri hafa fengið um það fyrirmæli, að þeir verði að hætta að kynda hús og heimili sín eins og þeir þurfa og megi ekki nota eins mikið rafmagn og þeir þarfnast. Enn einu sinni siglir auðvaldsheimurinn hraðbyri inn í heimskreppuna, enn einu sinni er verkamönnum kastað út á götuna, þegar verksmiðjukapitalistarnir geta ekki lengur grætt á þeim. Enn einu sinni sýnir auðvaldsþjóðfélagið, að það er rotið og að stjórnendur þess, kapitalistarnir, eru ófærir um að stjórna framleiðslunni. Stjórnmálamennirnir, lýðskrumararnir og múgæsingamennirnir sem eru í þjónustu auðvaldsins reyna að villa um fyrir verkamönnunum og dylja sannleikann um viðþjóð auðvaldsþjóðfélagsins fyrir þeim, með víðtækum lygaáróðri um að allt sé Aröbunum að kenna. Til þess að koma herrum sínum undan ábyrgðinni á því að milljónir fullhraustra manna og kvenna verða að lepja dauðann úr skel og ganga atvinnulaus, útmála þeir fégíruga Sjeikinn sem skúrkinn í spilinu. En hver er sannleikurinn? Hver er hinn raunverulegi skúrkur?

Olíuauðhringarnir hafa soðið saman lygasöguna um olíuskortinn. Samtímis því, sem verksmiðjuvélarnar standa kaldar, heimili verkalýðsins eru ókynt og bílaakstur er takmarkaður í mörgum löndum, rúlla skriðdrekar borgarastéttarinnar eins og ekkert hafi í skorist. Það er næg olía til fyrir hernaðarvélar borgaranna, samtímis því sem fjölskyldur verkamannanna svelta. Í blöðunum má lesa um síaukinn gróða olíufélaganna, t.d. nam gróðaaukning Occidentalolíuhringsins 7153% á síðasta ársfjórðingi síðasta árs. Önnur olíufélög juku gróða sinn um rúmlega 100%. Dagblaðið Tíminn segir frá því, að fullfermd risaolíuskip hringsóli á Atlanshafinu og bíði þess að verhækkun verði á olíunni, að frá olíuhöfninni í Bahrein á Arabíuskaga hafi 65 olíuskip látið úr höfn í september 1973, en 103 í desember. Þannig hafi olíuútflutningur aukist samtímis því sem gróusagan um olíuskortinn reið húsum í evrópsku borgarapressunni. Bandaríska tímaritið Business Week skýrir frá því, að í Texas séu aðeins 30% af olíuauðæfunum sem fundist hafa nýtt í dag, hin 70% sem ekki hafa verið nýtt nema 100 milljörðum lesta. Samkvæmt blaðinu eru olíulindir í Coloradofylki, sem gefa af sér 1000 milljarði lesta. Til samanburðar má geta þess, að ársnotkun USA, sem er olíufrekasti neytandi í heiminum, er ekki nema 4.3 milljarðir lesta.

En af hverju selja ekki olíuhringirnir olíuna? Stéttabaráttan benti á svarið þegar í síðasta tölublaði: olíuhringarnir ætla að pressa verðið á olíu upp, til þess að seðja ómettanlega gróðafíkn sína. Á síðustu mánuðum hefur verð á olíu líka rokið upp.. Gallonið af olíu hefur hækkað sem hér segir, í nokkrum ríkjum Evrópu: Austurríki um 48%, Danmörk um 27%, Frakkland um 46%, Bretland um 12%, Ítalía um 28%, V-Þýskaland um 18%. Í Rotterdam, hinni miklu olíuhreinsunarborg Hollands, sem ætti að vera orðin olíulaus, ef mark er takandi á borgarapressunni, jókst innflutningur olíu um 12,5% samkvæmt Willem Thomassen, borgarstjóranum þar, og í Gautaborg í Svíþjóð, þar sem olíuskömmtun hefur verið tekin upp, jókst olíuinnflutningur um 22% samkvæmt dagblaðinu Expressen. Sannleikurinn er sá, að það er þegar fyrir hendi offramleiðsla á olíu í gervöllum heiminum í dag. Þannig er auðvaldsþjóðfélagið: þegar búið er að framleiða ofgnótt olíu, verða milljónir atvinnulausar vegna olíuskorts!

ENGINN OLÍUSKORTUR Í KÍNA.

Verkalýðurinn í Kína þarf ekki að kvíða því, að hann eigi atvinnuleysi fyrir höndum. Hann á sjálfur verksmiðjurnar og olíulindirnar. Þar eru engir kapitalistar, sem skrúfa fyrir olíuna vegna þess að gróðinn er ekki alveg í hámarki. Þar eru engir atvinnurekendur, sem loka verksmiðjunum af því að ekki fæst næg olía. Þar er verkalýðurinn sjálfs síns herra. Kínversku verkamennirnir hafa aukið olíuframleiðslu landsins svo frá lokum byltingarinnar 1949, að í dag er Kína sjálfu sér nægt um olíu. Samtímis hafa þeir byggt upp iðnað landsins frá grunni á þessum aldarfjórðungi. Vöruverð hefur ekki hækkað né laun lækkað á þessum tíma, þvert á móti hefur verðið á vörunum staðið í stað eða lækkað meðan kaup hefur hækkað mjög mikið. Á meðan kapitalisminn getur ekki einu sinni notað þau framleiðsluöfl, sem hann hefur skapað og efnahagskreppan grípur æ fastar um sig, fer efnahagur sósíalismans vaxandi, - sósíalisminn ber af hinu rotnandi auðvaldsskipulagi!

kg

Reitur til áskriftarmerkingar.

Framvegis verður lausasöluverð kr. 40 á 8 síðna blað og 30 kr. á 4 síðna blað. Áskriftagjöldin hækka vegna aukins kostnaðar við útgáfuna, en einnig er um hækkun að ræða sökum aukinna útgáfutíðni, þ.e. 12 blöð á ári í stað 8.

Áskriftagjöldin verða því sem hér segir:

Venjuleg áskrift	400.oo
Stuðningsáskrift	600.oo
Baráttuáskrift	800.oo

Ennfremur verður tekin upp sú nýbreytni að bjóða hálfsársáskrift að Stéttabaráttunni:

Venjuleg áskrift	250.oo
Stuðningsáskrift	350.oo
Baráttuáskrift	500.oo

Skrifið til KSML, Pósthólf 1357, Reykjavík.

Áskriftir fyrir árið 1974 munum við rukka inn í febrúar og mars. Áskrifendur, sem eru búsettir utanlands eða út á landi, verða rukkaðir með póstkröfu í Febrúar '74 (með 2. tbl.).

Hafið samband við KSML

AKUREYRI: Hafið samband við fulltrúa KSML: Guðmund Ármann Sigurjónsson, Brekkugötu 29, P. Box 115.

NESKAUPSTAÐUR: Umboðssali fyrir útgáfuefni KSML: Verslunin Vík, Hafnarbraut, Neskaupstað.

REYKJAVÍK: KSML Skólastræti 3b, eða P. Box 1357.

Í Reykjavík hafa KSML opnað vísi að bókabúð í Skólastræti 3b. Þar er hægt að kaupa allt útgáfuefni samtakanna, einnig er þar fulltrúi fyrir samtökin til viðtals.

Opið á:

þriðjudögum	kl. 17-20.
föstudögum	kl. 15-20.
laugardögum	kl. 10-12 og 14-17.

VERKAMENN VILJA VERKFALL! VEKALÝÐS „FORYSTAN" Á MÓTI!

Á fundi með starfsmönnum álverksmiðjunnar í Straumsvík 27. jan. var samþykkt tillaga nokkurra verkamanna um að boðað yrði til verkfalls 4. febr. n.k. Formaður Hlífar í Hafnarfirði, Hermann Guðmundsson, lagðist hart gegn þessari tillögu og taldi hana bæði ótímabæra og óeðlilega, þar sem fyrst ætti að hafa samráð við önnur verkalýðsfélög, þannig að ekki yrði um verkfall í álverinu að ræða, fyrr en önnur verkalýðsfélög hefðu boðað til verkfalls. Bar Hermann upp frávísunartillögu þess efnis, að áðurnefndri tillögu yrði vísað frá, en tillaga hans var felld.

Verkfallið verður að vera án allra undanþága!

Ef verkfallið á að bera einhvern verulegan árangur, má ekki veita neinar undanþágur í því sambandi. Í samningum verkalýðsfélaganna, sem aðild eiga að kjarasamningi við ÍSAL, og forráðamanna ÍSALS er kveðið svo á um, að framkvæmd vinnustöðvunar skuli vera þannig "að komið verði svo sem frekast er unnt í veg fyrir tjón á framleiðslutækjum." Og ennfremur munu verkalýðsfélögin veita "tímabundið leyfi fyrir þeim mannafla, sem að dómi verkalýðsfélaganna er nauðsynlegur, til þeirrar lágmarksvinnslu, er svarar til þess að kerunum sé haldið heitum eða til að kæla þau." "Slíkur frestur skal vera að minnsta kosti fjórar vikur eftir að vinnustöðvun er hafin." (Okkar undirstr.) Þetta þýðir með öðrum orðum, að á engan hátt má skerða gróða

kapítalistanna - hagsmunir þeirra en ekki verkamannanna skulu sitja í fyrirrúmi, þegar til verkfalls kemur. Í raun og veru er hér verið að gera eina vopn verkalýðsins í kjarabaráttunni algerlega bitlaust. Það er því ljóst, að eigi verkfallið að bera verulegan árangur verður að sniðganga þetta ákvæði í samningunum, þannig að verkfallið nái til allra starfsmanna ÍSALS í einu. Það er svo höfuðverkur atvinnurekendanna, hvort tjón verður á framleiðslutækjunum eða ekki.

Verkalýðs"forystan" afhjúpar sig!

Á áðurnefndum fundi var deilt hart á stéttsvikarana í verkalýðsaðlinum, einkum Hermann Guðmundsson. Veittist hann harkalega að þeim verkamönnum, sem gagnrýndu hann miskunnarlaust og sagði það vera mestu fjarstæðu, að hann væri lagstur í eina sæng með atvinnurekendum eins og einn fundarmanna orðaði það. Þó kastaði fyrst tólfunum, þegar einn félagi í KSML lagði til, að verkamenn kysu sjálfir verkfallsnefnd til að sjá um framkvæmd verkfallsins, þar sem sýnt væri, að trúnaðarmannaráð, sem taka átti verkfallstillöguna til meðferðar, myndi að öllum líkindum svæfa tillöguna og gera hana ómerka; lagði KSML-félaginn ennfremur til, að vinnustöðvunin skyldi engar undanþágur veita. Brást þá Hermann reiður við og sagði, að ef við ætluðum okkur að eyðileggja kerin, myndum við missa vinnuna (!) og að með hugmyndinni um verkfallsnefndina væri "þessi maður", eins og hann tók til orða, að gera tilraun til að kljúfa verkalýðshreyfinguna!!

Daginn eftir fundinn kom verkstjóri í Straumsvík að máli við félagann úr KSML og spurði hann, hvort fram hefði komið sú hugmynd á fundinum, að framkvæmda skemmdarstarfsemi á verksmiðjunni. Það er ljóst, að skilaboðin frá "forystunni" eru ekki lengi að berast til eyrna yfirmannanna í ÍSAL!

Niðurstöður.

Þessi fundur var ljóst vitni þess, að verkalýðs"forystan" metur meir hagsmuni auðvaldsins en verkalýðsstéttarinnar, enda fer traust starfsmanna álverksmiðjunnar á Hermanni Guðmundssyni sífellt þverrandi. Ennfremur er fundur þessi ljós vottur þess, að

framhald á bls. 2